

BORSSZEM JANKÓ

— Már most hova szükjön az ember?

Jókai siralmai.

Isten a megmondhatója,
Hogy mivé leszel,
Mind fejemre nő a „Hon“-nál
Már a sok gyerek.
Nappal fusio fejemben —
S künn a svábhgyen
A bihari pont miatt nincs
Nyugtom, éjjelem.

Ha közöttünk eddig meg-meg
Zörgött a haraszt,
Egy két szóval, — aki zörgött, —
Megnyugtattuk azt.
És mely ugrófélsé volt már
A sok árva nyúl,
Ujjabb programm zöldségében,
Ismét meglapult.

Most azonban desperálok,
S van reája ok,
Hadvezérként szerepelnek
Közbakancsosok;
S lobogónkat úgy megtépik,
Hogy mi megmarad —
Inkább charpie már kezünkben
Mint zászló darab.

„Sociális uton.“

HELYES az eszme, igen. Socialis uton kell elejét venni a gonosztetteknek. Aztán nem lesz Pesten rabló, zsvány, tolvaj, gyilkos, carlista stb.

Csak az a kérdés, hogy hol van hát az a „socialis ut“? A váczai, kerepesi, soroksári, üllői utat mindenki ismeri; de a socialis ut még Hevesi „Budapest“-ében sincs meg, pedig ott már az is le van írva, ami még nincs ugyan, de majd . . . nem lesz.

No se baj, próbáljuk meg az utmutatást.

Valaki csak ki tudja mutatni, hogy rongyos állapotban vagon, a városházán elegáns ujdivatú öltözettel láttassék el, úgy hogy az utcán rongyos alak többé látható ne legyen.

Tudvalevő lévén, hogy csirkét fogni csak az szokott, akinek pulykával jóllaknia módjában nincs, közkonyhák állittassanak fel, hol ingyen pulyka-pescsenye méressék.

Általánosan el lévén ismerve, hogy a pálinka sok rosznak anyja, minden vagyontalan egyén kizárólagosan pezsgő s egyéb finom borok élvezetére utaltassék, melyeknek ingyen kiszolgáltatása a borkereskedők morális belátásától elváratik.

Hasonlóképen bizonyos lévén, hogy a gyanus lebujokban mindenféle gyanus egyének találkoznak, az elsőrangú hotelek szabad asztalt nyissanak min-

denki számára, aki gyanus voltát hitelesen ki tudja mutatni.

S miután a rosz társaságok sok mindenféle roszra csábítják az embert, a veszedelmeseknek ismert egyének előtt nyiljanak meg a fényes szalonok, úgy hogy a jó társaság nemesítő hatása alatt az ő erkölceik is javulhassanak.

Nemkülönben a tapasztalat által bebizonyított tény lévén, hogy a pénztelenség következtében sok ember válik tolvajjá, minden utcasarkon egy nyilvános zseb állittassék föl, melynek a pénzből kifogytania nem szabad s mely a magánosok zsebéből a tolvajok figyelmét elvonja.

A betörések lehetlenné tétele végett az ugynevezett betörhetlen pénzszekrények általános behozatala legajánlatosabb, melyek ajtó és zár nélkül nyitva állván, a betöréseknek egyszer mindenkorra elejét veszik.

Tapasztaltatván továbbá, hogy a családi élet az ember jellemére a legjótékonyabb befolyást gyakorolja, minden születlen ügyefogyott, különösen ha már büntetve is volt s ezért a javításra még inkább rászorul, egy nemeskeblű milliomos által gyermekül fogadtassék, a külső viszonyok illetén megváltozásának a belállapotok mineműségére is okvetlenül a legnagyobb befolyással lenni kelletvén.

Az itt-ott netalán mégis mutatkozható szükség sikeres enyhítése tekintetéből végre minden utcában több deaktéri középület emeltessék.

E nyomokon haladva, nem egészen lehetetlen, sőt a valószínűségig bizonyosnak mondható, hogy rá fogunk bukkanni azon „socialis utra“, mely Buda-Pest legujabb tervrajzán eddigelé föl nem található.

Baden-Badenből.

— Saison d'hiver. —

A francziák „trente et quarante“-ban (= 70) sokat vesztek.

BERLINBŐL.

Hugo Victor elhatározta magát, hogy délt nem akar meghalni, míg Elzárj és Letharingia vissza nem kerül a francia legelő alá. Victor Hugo mármint csakugyan halhatatlan akar lenni.

HÁLÁTLANSÁG.

Garibaldi a „marsalai hősök“-ről regényt ír.

AZ ANABAPTISTAK.

Mecsáry. Árulók, elhűtlének vagytok. Ez az igazi balközép, akit én prédikálok, a háromságos kénját neki! Én vagyok a balközép! Ad me, ad saluterem undam, per sundam-bundam!

Tisza K. Az idők és módok! Elveink egy részeért fölládozzuk a másik részt. Ide én hozzám, mert én vagyok a balközép!

Jókai. Én is egy részét fölládoztam. Ad me, ad me! Én vagyok csak a balközép!

Tanulság: egy részét a másik részéért az elveknék. De melyik részét? Persze, igaz függetlenséggel azt, a melyet mindenki maga gondol.

Visegrádi fejfára.

*Itt nyugszanak a föld alatt,
Kikre a kő már leszakadt.
Sorsunk irigylendő nagyon:
A mi kövünk még fönnyagon.*

Látogatás ifju Dumasnál.

Dieppe, sept. 26.

PUY kis helység. Áll husz házból. De ha egy házból állana, sem volna egyház, mert ott lakik Dumas fils. Itt halt meg Dumas père. Ágyát láttam. Mahagonifából „van készülve.“

Elmentem Dumas fils-hez.

- Bon jour.
- Quel bonheur!
- Il fait chaud.
- Ah, bah!
- Comment vous-portes-vous?
- La-la.
- Ah!

Dumas gyűlöli a poroszokat. Egy koldussal találkoztott. A koldus egy soust kér.

- Étes-vous prussien?
- Pas du tout.

És Dumas egy frankot adott neki.

Dumas fils reggel kék papucsot visel. Neje Narischkine. Orosz. Ha az „o“ előtt egy „p“ állana, elvált volna tőle. Ugy gyűlöli a poroszt.

Levélpapírja fehér. Tintája piros. Porzója zöld. Ezek a mi színeink — mondám.

— Vous êtes une grande nation, — jegyzi meg Dumas.

Nem feledte, hogy apja magyar nadrágot viselt.

- Un costume de héros.
- Asztalán tele irt papiros hevert.
- Vous travaillez!
- Oui.

Ezentul minden darabját nekem fogja megkölteni, hogy mielőtt Párisban adják, magyarul a Miklósy-színházban kerüljön színre. Ha ott sem bukik meg, bizonyos a succés.

Kérdezé ki játszása nálunk Armandot?

— Lendvay.
— Un nom d'artiste; jegyzé meg azzal a kimeríthetetlen francia elmésséggel, mely még keztyűgombját is jellemzi.

Ki a mi legnagyobb festőnk?

- Gévay.
- Un nom de peintre.
- Hát ami legnagyobb költőnk?
- Jókay.

— Un nom de poète — aztán elgondolkozott s folytatá: Quels noms! Lendvay, Gévay, Jókay. La

même chose. Össze is cserélhetnék, festőik költhetnének s költőik festhetnének.

Bucsúztam.

Szőnyege hamuszín. Megszoritotta kezemet. Butorzata szintén hamuszín.

Utolsó szava volt: *La Hongrie — La Hongrie!*
Quel peuple! J'irai vous voir à Bucharest.

Ez egy kis tévedés volt; de mily szelleműs!
Au revoir.

(„Ellenőr“.)

Pázmándini.

U. I. Szidtuk a zsidókat.

— Tuez-les! kiáltám, idézve a l'homme-femme-ot. Megölelt.

Idum.

Vollási distichon.

Hodj ha keresztelni az, mit a Róma tesz s a jezoit most:
Volna fejem mesuge nem maradandni zsidó!

Sp. I.

Az V. Henrik gárdája.

ESTÁN és SANYI

a bécsi közkiállításán.

— Tudományos buvárlatok az összes ismeretek mezején. Utirajzok és kalandok, fölfeledések és vívmányok, —

(IX. folytatás.)

Bécsi tárcza.

— Están levele Gyejáky Lalyoshol. —

Palytás!

Ha az ember elgondúja, hogy ez itt halydanában Bécs vármegye volt! Csak úgy salyog bele az igaz honyfi szive. Helyh! Mikor még Csák Máté járt itt! Most vendégfogadót csinyáltak a kastéjjából, és úgy hívják, hogy „Mátésáker hóf.“ Hátha még Mátyás kiráj lyut eszemben, aki innend régulázta az nímetet. Még akkor hódító volt az magyar s ember némben csak úgy csolkulta a lábán a sarkantyút. De azért ne hidd, hogy az igaz szittyavér maság is meg ne tenné a hat vágást. A kanja hódolatát nem kérjük, szakadjon meg; de a nőstiny része még mindig veszekedik az magyar után.

Tegnap is, hogy végimentünk Sanyóval az Stefán-placson, elejibénk karikázik egy szépséges kisasszony és aszongya felém pislántva:

— Séner ungar!

Mondok az engöm illet, kifeszitem az mellyemet s amugy magyarmiskásan visszavágok egy kacséntást a fél szemem sarkából. De Sanyó csak oda-billent a frajláhol és karazírozni kezdi.

— Nem téged illet az, szógám! Mert az lányasszony nekem szól.

De az a hivalgó vén gyerek magára értette és tirogatta a kisasszony tövében a nagy kókcokkákat. Legyen az övé mondok s utbul akarok állnyi. De a kisasszony ekkor azt kérdi tőlem, nem-é akarom én is ótalmazni; mert vannak bizonyos uniformis gézengúzok, akiknek üldözései ellen egy vitéz kevés megvédelmezni a női erényt. Épen ott állt egy a sarkon. Hogy a pápaszeme közé nézek, hát ráismerem. Ugyanaz volt, aki a kiállítási téren belém akarta folytani a természetet.

Betértünk egy kis pihenőre a „dráj ráben“ czimzetű sör-öntőbe s ott Sanyó, az álnok, az asztal alatt csizmaczipő lyátékot kezdván a kisasszonyval, engöm ki akart lóditani a nyeregűl. De én meg a frájla Tinerl — úgy hitták — patyolat karját nyomorgattam, úgy hogy a leányka nem tudott kihez hajulni.

— Döntsön a sors, mondok s odaszóllítok egy kucsébert. Húzzunk!

— Húzzon a kisasszony! mond Sanyó.

Kérdi a kucséber:

— Velhe rájhe gefellig?

Mondjuk mindaketten egyszerre:

— Mittlere rájhe!

S hogy csalárdság ne történjen, magát a kisasszonyt kértük föl a huzásra.

Sanyit húzta ki s így Sanyi maradt benne. Az lyátékban szerencséje van, de nem a szerelemben, vizgasztalódám és elmentem nézegetni Bécs műkincseit. Így kerültem a híres Eszterházy-gallériába, melynek remekei egy földalatti pinczében vannak elhelyezve. Oly mélyen találtam belemerülni a tanulmányozásba, hogy csak a tárnok segítségével juthattam ismét a józan napvilágra. De azon munkák fölséges szelleme még bennem maradt még az utcán is. Palytás! kár hogy nem veled tanulmányozhattam a derék Boromeo, a fönséges Bacatorri, a kedélyes Pityochetti s a vidám Berughetto műveit!

Hogy a „gróben“ nevezetű utcára értem, egyik rám czélozgatva mondá:

— Sau tir tén ta an, ter hat án affen!

Körülnéztem, de sehol sem láttam az én Átkor ecsemét; a sógor férebeszél.

— Hat der án svájl! mondá egy másik.

Soha Schweigel nevű némettel nem voltam ismeretségbe s eszemben jutott a régi magyar nóta:

Ebadta ném tye
Országunk szemettye!

Egyszer csak megállit egy uniformis, megértetvén velem, hogy Bécs utczáin nem szabad ordítani.

— Ki jordít? kértem.

— Hiszen az ur még a kocsizajt is tulkiabálja éneklésével, mondá.

Hát bizony, komám, nagyon fönszóval találtam visszaemlékezni arra a jó dalra.

Amint egy másik szeren bemék, kit látok, mit látok? Nagy zsongó, kaczagó tömeg közepében az én szerelmes nászuramot a frajlával. De ez ekkor már nem az ő karjára, hanem egy katonáéra volt fűzve. Sanyó pattogott; nyilván elcsalták mellőle a Tini kisasszonyt, azért mérgeződött. Csakugyan. El hódították a tubiczáját. Egész közel lépve érttettem meg azonban, hogy más van a dologban.

— Sanyó! kiáltok én.

— Esvány! kiált ő.

— Micsoda skandalum ez?

— Czimbora, ez a csalárd lány nem érte be a szívemmel, hanem az erszényemet is ellopta.

— S az a tiszt ur ott még el is csábitotta? Te boldogtalan!

— Nem tiszt az, czimborám, hanem policzaj!

Ilyen dolgok esnek meg a magyar emberen ebben a városban, üssön bele a Smerling! Szerbusz öreg!

Komád

U. i. Nini, egy kis szűz muskotályt küldhetnél föl. A kit elhozhat, fogytán van, a trafiktól meg akkor is irtó-zok ha magyar; hát még ha nímet.

(Folytatása a jövő számban.)

Városligeti idyll.

— Rajzolatok a pesti Bakonyból. —

A bimbósház előtt.

— Kérek szivart a tüzemhez!

A nyá:alóban.

— Kisasszony, engedje meg, hogy az ön karpereczét emlékül adjam át és — szóljon a papával!

Kép a jövőből.

— Hölgyeim, és uram, van szerencsém magam bemutatni: én Cseni Arthur, gyakorló tolvaj vagyok.

A drót-szigeten.

— Nini apa, ez az a tolvaj bácsi, kinek tegnap adtad kölesön az órát.

Városligeti idyll.

— Rajzolatok a pesti Bakonyból, —

A tulajdon: lopás.

A tulajdonosok visszavivják sajátjukat.

Siesta.

Délutáni pihentetőnek a hattyuskákat etetik s Gyszi a drabant bácsi puskájával játszik.

A fasorban.

— Ez botrányos viselet, mars be a városházára!
 — De kérem, azok ott hátul leszedték a ruhánkat. . . .
 — Azt mindenki mondhatná. Előre!

A rondóban

pedig a főkapitány inspeksiós táltosán körülvágatja a szép lóherést, levelei alatt nem tanyázik-é rabló-banda.

Egy „hazaáruló“ fohásza.

*Szegény, rozsdás Magyarország!
Eszembe jut, hányszor mondták
Öt-hat éve, hogy eladunk,
Hej, beh kár, hogy nem igaz!
Mily jó üzlet lenne az,
És a nyereség mi tiszta!
Drágán adtunk volna el,
S ma, a krachnak jöttivel,
Milyen olcsón kapnánk vissza!*

IRODALOM.

„A jezsuitákról.“

Irta: **Toldy Pista.**

— Barátságos reklám. —

I.

Mi a jezsuita?

A jezsuita egy fekete szörnyeteg, mely rendszeren különböző s nemcsak fekete alakokban jelenkezik. Ha gyónnak is, csak egymásnak gyónnak meg és sohasem világi embernek. A jezsuita gazembernek születik s hogy már 1 éves korában nem szokott házasságtörést elkövetni, az csak onnan van, hogy tilos neki a házasság. A jezsuitában különben rendszerint a következő tulajdonságok találhatók: ravaszság, galádság, ocsmányság, jellemtelenség, méregkeverési hajlam, öldöklési vágy, bujálkodási ösztön, szellemi förtelmesség, fertőztető hajlandóság, aljasság, pimaszság és különböző tulajdonságok, melyeket rövidség okáért itt mellőzünk.

II.

Mit miveltek a jezsuiták?

Amily hosszú a történet folyása, ha rajta végigtekintünk — csak a jezsuiták keze nyomára akadunk. A jezsuita szerepel mint az emberiség megrontója a legkülönbözőbb nevek alatt. Az első jezsuita a paradicsombeli kígyó volt, aki ugyan igen jó dologra csábította Évát, mindamellett okozója volt a jus gladii első foganatba-vételének.

Az angyal lángoló pallosa megalapította a pallosjogot, az első emberek száműzése a tolonczozást s így senkisémet tagadhatja, hogy a jezsuitáknak köszönheti az emberiséget ezen igen gyászos intézményét.

A görög őskorban a jezsuitát künikóznak hívták és sykofansnak. Athénben Sokratesnek nyújtá a méregpoharat. Jeruzsálemben a zsidó san-hedrinben

ült s elítélte Krisztust. Artaxerxesnek Nabukodonózor elleni harcában a jezsuita Xoligraf — ki xilográfából, fametszéből lett húsmetsző — hadvezér volt, ki urát meggyilkolta. Sardanapal végpusztulásakor a jezsuiták ágyasok képében csábították s rontották meg a médus királyt. Azóta hordanak szoknyát és távolítják el arcukról (mert van nekik!) a szőrt, hogy ott a hol céljaik úgy kívánják, mint némberek pusztítsanak az emberiségben.

Egyptom, India, China mind jezsuitákkal volt és van tele, csak hogy ott más nevek alatt szerepeltek. A középkorban kiléptek saját nevek alatt s azóta gyujtogatnak, rabolnak, öldöklenek, fosztogatnak mindenütt. Egyikét-másikat elfogdossák, mint Rózsa Sándort; mások büntetlenül dözsölnek, mint Haynald.

III.

A jezsuiták hatása a művészetekre.

Hogy a művészet eddig nem fejlődött tovább, annak okai a jezsuiták. A góth művészet épen haladása tetőpontjához ért a kölni dómban, mikor a jezsuita izlés fejlődését megakadályozta. A jezsuitának nem kellett a hegyes góth izlés, neki a gömbölyűség, a kerek idom kellett. Nem a csucsvés, de a csecsvés. S ezzel hátra vetette a világot három évezreddel.

Azon áldozatok közt, melyeket az inquisitio elnyelt, az én biztos számításaim szerint volt: 200 írói lángelme (ezek sorában 5 szál Shakespeare, 4 Cervantes, 10 Saavedra, 22 Molière, 32 Göthe), volt 1000 festői lángész, 4000 zenelángész, 500 szobrász-genie, 80 építőlángész és 23 Keppler, Dante és Newton. Ha ez a sok genie mind megírja, megfősti, megfaragja, kottára teszi szent sugallatait — mivé fejlődött volna a világ!?

IV.

A jezsuiták s a nemi ösztön.

Alláspontunk a nemi ösztön ellenében lehetőleg szabadelvű. Előítéletességgel ez irányban senkisémet változhat; azonban, amit a jezsuiták a világ teremtése óta a nem nemében elkövettek, az mégis túlhalad minden illendőséget. Hány almát ettek meg ők, mely almákat mi világiak sokkal jobban tudtunk volna méltányolni. Mi megettük volna minden politikai célzat nélkül, anélkül hogy az emberiségnek ártalmára lettünk volna. De ők ez oldalról is alá akarták ásni az emberiség javát s közreműködésök által lett az almából alma m a t e r. De nem dolorosa, hanem venerosa. Az ő veneratiójok megmetyeltyezte a testet és lelket. Bassanio, egy spanyol jezsuita, hiteles adatok nyomán, nem kevesebb mint 300 lányt fosztott meg koszorujától Hurban tót jezsuitát még ma is emlegetjük. Pichard, egy francia jezsuita — ki igen jeles prédikátor hírében állott — élte végén azt mondhatá magáról, hogy csak főrangú hölgyekkel 125 viszonya volt. Lukewarm svéd jezsuita hagyatékában két nagy láda szerelmi emléket találtak. S mindezt tőlünk vették el!

V.

A jezsuita-kérdés megoldása.

Miután kiderítettem, hogy az emberiség legnagyobb átka a jezsuita; e kullancs, mely a haladás paripájának farkába veszi magát; e darázs, mely az emberiség füle körül dong; e kés, mely bőrünket nyúzza; e szij, melyből ostorunkat fonják; e vessző, melylyel seprőznek; e pellengére az emberiség értelmiségének; e bakója a szabadságnak; e láncza a felvilágosodásnak; e kerékkötője a boldogság Illés-szekerének — világos az is, hogyan kell rajta segíteni. Javaikat elkobozni s a tagokat — mindenek példájára olajba főzni, de úgy, hogy az alágyujtott tüzre összes irományaikat rakják. A kérdés meg van oldva — az emberiség génusza mosolyg.

A mult — az emberiségnek ezen legnagyobb átka — feledésbe temetkezik.

A jövő int . . .

A haladás szelleme a légben leng!

A koszoru a mennyekből alá száll s az emberiség a szabadság zászlaját kitudzi a haladás várfokára.

Le a jezsuitával! Föl az előfizetésre!

JÓKAIHOZ.

Hatvanhétben még a kucs nád
Félre vala vágva,
S önézettel írogattad:
„Elő-e vagy hátra?”

Két év mulva már a kucs nád
Szomoruban állott,
S tizenhárom cikkbe' kérte:
„Mentek-e vagy álltok?”

Most — a kucs nád hajh! szemedre
Huzhatod már, hallod;
S méltó záradékul ird meg:
„Éltek-e vagy haltok?”

~ II. DUMAS SÁNDOR. ~

A „kaméliás hölgy“ szerzőjéről, ki Göthe „Faust“-jához oly alapos előszót írt, lapunk bezárása előtt a következő híreket vesszük Párisból. Dumas S. ur ugyanis épen egyedül volt szobájában, midőn hirtelen észre vév, hogy egy hangot sem ért angolul. Legott leült és előszót írt „Hamlet“-hez. — Nem kevésbé bizonyosnak mondják azt is, hogy Dumas S. ur vizszoautasítá a megtisztelő fölszólítást „Don Quixote“-hoz előszót írni, jöllehet egy szót sem ért spanyolul.

~ Az új Hamlet. ~

Nagy Imre a borongó dán királyfi mélységesen homályos szerepét kitünőleg adta — mert biz azt nem lehetett megérteni.

A „Pester Lloyd“-ból.

Tisztelt szerkesztő ur, — Nem tartanám magamat igaz magyarnak, ha németül nem írnék; drum wollen Sie den gelehrten Beischluss in Ihrem g. Blatte veröffentlichen.

Van még, a tudományos ezéon kívül, heraldikus okom is.

A magyar lapokban csak nem írhatnám alá magam: Nemes Asbóth János; mert ez így parasztos. Jean d'Asbóth szintén nem járja. A németben pedig jól szembe szökik a „von“. Kérem is, telhetőleg kövér betűvel kiszedetni mindig az én „von“-omat.

Sur ce, fogadja szivesen sat.

János von Asbóth.

I.

Lónyay-Stiege, augusztus 15.

Die badenische Verfassung . . . nicht zu gedenken
gedacht werden könnte.

Johann von Asbóth.

II.

Elypse, augusztus 16.

Jene Motive, welche den Großfürsten . . .
Selbstbestimmungsrecht der Völker . . . in
Parlaments verplittert . . . droit de gens . . .
Bluntschli . . . Stuart Mill . . .
Macaulay . . . Draper . . . nicht zu gedenken
gedacht werden sollte.

Johann von Asbóth.

III.

Samarkand, augusztus 17.

„Ich bin auf diesem öden Gilande . . .
Friede von Tilsit . . . Steuerfähigkeit . . .
Mumie der Selbstherrschast . . . nicht zu be-
schleunigen umso rascher erledigt zu werden nicht umhin
gekonnt zu haben.

Több könyvre nem akadván, cikkeimet bizonytalan időre elszalasztom.

Johann von Asbóth.

CSUDA.

A „M. Állam“ írja: Richter Teréz Borbeckben a minapában teljes egészségben, melytől a legjobbat várhatta az egyház, a kevelaeri bucsura ment. Azonban alig hogy megimádkozott, föluggrott és kijelenté, hogy iszonyu benutságából kigyágyult. Ekkora csudát egészségtől megcsattanó személyen még eddig nem észleltek.

Bablenose.

MIG egyrészt aggodalommal töltheti el a magyar embert az új horvát bánus beköszöntője, melyben melleszéssel a kiegyezés létrejöttének, morzsányi reményt sem nyújt az iránt, hogy a belügyministerium, mely már két héttel ezelőtt értesült a nemzeti színház körül földerített szabályellenességekről és titkos eltűnésekről, tartóztatván Pest vármegyét, hogy a szentendre bogdáni országúton nyitott életveszélyeztető kőbányának úgy betiltása mint a szerencsétlenül járt szerelmes pár esete iránti törvényes lépését megtegye: nincs egyéb hátra, mint a pancsovai szerb tüntetések alkotmányhű kettős lobogói alatt hálálkodni az uristennek azért, amért oly óvatos ministert adott a visegrádi horvátoknak, oly szorgos és deritékeny belügyi bánust a vármegyének s oly megbízható nemzetiségi ministert a határőrvidéknek. Éljenek!

Paczona Gergely,

czipő mívész.

Berlini levél.

— A „Magyar Állam”-ból. —

A BERLINIEK sept. 22-én nem kis mértékben voltak meglepetve midőn hirtelen, d. u. 3 óraker a császári hatos fogatban a császár mellett egy férfiú ült, kiről néhány szabadonc az állítá, hogy az Olaszország királya, jóllehet sehol és sohasem volt róla szó, hogy ez a templomrabló és oltártolvaj, Victor Emánuel, Berlint meg fogja látogatni. Csakhamar elterjedt annak hire, hogy azon ember komornyik, kit a császár sajátkezűleg vitt el magával a pályaudvarból s általános „hurráh!” jutalmazá Vilmos e tettet. Derűtséget okozott, midőn ezen komornyik, kivel véletlenből a koronaherczeg a hintó átellenes padján szemben ült, köszönt, mintha az éljenzés őt illetné. E mulatságos quiproquo fölötté megnevetette az utcán hemzsegő sok titkos tanácsost, fotografust, szivarárust, színházi ügynököt sat. Az ujonnan szegődött komornyiktól az ilyesmit elvégre rossz néven sem lehet venni, mivel az itteni szokásokkal nem ismerős. E szerint nem tudja szegény feje, hogy a berlini közönségnek rég bevett szokása: minden délután 3 óraker, akár szép akár kedvezőtlen időben, részint a görliczi indóházhoz pályázni, részint a hársak alatt egymás tetejébe állni, hogy a zsandárok lovainak fényesre vakart, kövér farát megbámulhassa. Mihelyt ez megtörtént, Németország császárhoz a sorfalak közt szokott végigkocsikázni, hogy a hű berliniek láthassák. Ez a szokás kissé furcsa ugyan, de végre is így van és ki kell azt deríteni, hogy a berlini zsidó-sajtó ezentul ne kántálhassa a publikumnak, hogy a pápa ellenségeit vivátozza.

P. Chrysostomus.

CSODABOGAR.

A „Magyarország és a Nagyvilág” szerkesztőjéhez.

(Borbély-stylus.)

Tisztelt sserkestő ur!!

Ahogy a múltkor az szép verssemért, nem küldöt 1. ö. W fl még is reméylem hogy ezért az szép versséért küld 2 fl ö. W. T. B. czim allatta fő postára post restant, mert már nem vagyok ott a hol voltam az offitzinába, mert ösze vestem a gazdámmal most faczér vagyok azért csak a postára tesszen a 2 fl ö. W. küldeni mert nincs rendes szálásom és hol egyik hol másik zimhoránnál lakok ugyan már ígértek egy jó condiciót demikor azt én se tudom hát csak teszen a postára küldeni a 2 fl ö. W. Ha pedig olyan hires ujságíró és költő a sserkesztő ur hát talájon ki ez szép verssbül egy nevet. Csak az is megérdemli a 2 fl ö. W. hát még a verss is.

Ez pedig a verss.

Fohász

V ilág teremője
A lkatónk hű öre
S egics föl a hazát.
V ész dulta korszakát,
Á lld meg a nemzetet.
R eményét vesztetett
I gaságod napja,
K egyelmed hatallma
O vja váleságiba
V égye jógaiba
Á lld meg hónatyáijit
Cs end és rend Bajnokit!
Gy özelmet agy nékik
Ó leljék az Hon ügyeit
R öncst meg ellenségeit.
Gy ámolicsd hon végyeidit . . . —

Ez a verss, hátesak tesszen a Póstára küldeni a 2 fl ö. W. Akinek a neve be van írva ide a verssbe azt tesszen kitaláni análl voltam utójjára és csupa tiszteletbül csinálttam az ő nevre.

Hanem elnetessen felejtteni a 2 fl ö. W. postrestant T. B. hautpost Pest küldeni És még öcsobann is tudok csinálni ilyen verssett. Kérek feleletett,

és vagyok tisztelője aláztatosszolgája

T . . . Berezý
sebészsegéd és költő.

Hiányzó számok!

Keretetnek a „Borsszem Jankó” 1869-ki évfolyamának 57. 79. és 83. — az 1870-ki évf. 141. 142. és 149. — az 1871-ki évf. 160. — és az 1873-ki évf. 13. számai.

Ezen hiányzó számok sértetlen példányaiért az 1874-ki **egész éves** folyamat kínálja cserébe.

Budapest, 1873. oct. 3.

a kiadó-hivatal.
bálvány-utca 9.

DR. SCHLESINGER ADOLF

szemorvos,

Dorottya-utca 7. sz.

Rendel: d. u. 2-4.

Sokat nyertem

tisztelt tanár ur, és ezt egyedül az Ön legajánlatramel-
több lottojáték-utasításának köszönhetem

Pozsony.

Tiszteletteljesen

Czáppy Juliá grófnő.

Kérdezősködésekre jelesnek bizonyult játék-utasítá-
sára vonatkozólag **R. v. Orlicé** tanár Berlinben
Wilhelmstrasse 125.

azonnal és ingyen

készséggel válaszol.

Eddig lefoglalva.

Die Liebschaften Napoleon III.,
német eredeti kiadás, 5 rész, (Les amours de
Napoléon III.) 3 frt.

Die weiblichen Reize,
igen érdekes, sok képpel, epochalis mű dr.
Lauvestól. 1 frt.

Az összeg beküldése mellett kapható

LÖBENSTEIN L.

export-könyvkereskedésében

HAMBURG, 36. Neuer Steinweg.

Előfizetési felhívás a

„KIS LAP”

sok gyönyörű képpel megjelenő gyermek-folyóíratra.

Megjelen minden vasárnap 16 oldalon.

Előfizetésiára: Negyedévre fr. 1.20, fél évre 2.40, egész évre 4.80

**A legbiztosabb és legkellemezebb szer
váltóláz ellen,**

különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint másképp be-
venni nem képesek, a

Chinin-csokoládé

és a

Chinin-cukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Zombán, Tolnamegyében me-
lyeket a magyar orvosok és természetvizsgálók nagygyűlése

FIUMÉBAN

pályadíjjal koszoruzott.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jó-
hírű gyógyszerárában.

A hamisításoktól óvakodni kell!
Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszoruzott
készítményt kérje és fogadja el.

Ingyen és bérmentve

küldi szét a legújabb

lotto-nyereményjegyzéket

R. v. Orlicé, a mennyiségtan tanára Ber-
linben, Wilhelmstrasse 5. Kérdezősködé-
sekre azonnal válaszoltatik.

*) Az ily kérdezősködés mindenkinek csak ajánlható.

Alólirott bátorkodom ezennel tisztelettel köz tu-
domásra hozni, hogy én a

**Lipótváros, harminczad-utca 1. szám
alatt lévő**

Kozmata és társa-féle

fényképészeti műtermet átvettem és azt a legújabb
izlés szerint a nagyérdemű közönség teljes kényel-
mére berendeztem.

Ezuttal ajánlom magamat mindennemű fény-
képek, u. m. *Aquarel, Chromo, olajban fes-
tett képek* és a külföldön oly tetszésben lévő
brillantín-képek elkészítésére, tiszta és sikerült
munkáérti jótállás mellett, bátor vagyok minden to-
vábbi dicsérés mellőzésével csupán a kiállított képek re
utalni és becses látogatásért eszedzni.

DÉCSEY EDE, fényképész.

Előfizetési felhívás a

„BORSSZEM JANKÓ”

képes élezlapra.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj: Negyedévre 2 ft, fél évre 4 ft, egész évre 8 ft

Hôtel Mihalek

Pesten.

Alólirott jelenti a n. é. közönségnek,
hogy az ő saját házat, **servita-téren 7.
szám alatt** szállodára alakította át és leg-
pompásabban berendezte.

Szoba ára: 1—3 frt 50 krig.

Mihalek F.,

szálloda-tulajdonos.